

Hãy Mãi Là Của Anh Nhé

Contents

Hãy Mãi Là Của Anh Nhé	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	5
4. Chương 4	8
5. Chương 5	9
6. Chương 6	11
7. Chương 7	13
8. Chương 8	14
9. Chương 9	16
10. Chương 10	18
11. Chương 11	20
12. Chương 12	22
13. Chương 13	24
14. Chương 14	25
15. Chương 15	27
16. Chương 16	29
17. Chương 17	31

Hãy Mãi Là Của Anh Nhé

Giới thiệu

Thể loại: Truyện teenCặp đôi: Karma X NagisaChuyện xoay quanh một cô bé tên là Nigisa rất dễ th

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hay-mai-la-cua-anh-nhe>

1. Chương 1

Ngày xưa ngày xưa à ko ngày nãy ngày nay (t/g: Nè! Viết cho đảng hoàng coi! Coi chừng tớ ko cho viết nữa bây h. N/v: Ấy ấy cho mình xin lỗi, mình viết đảng hoàng ngay. t/g: rồi rồi)Thôi viết truyện nghiêm túc nào.

Ngày xưa ở một vương quốc nọ, có 1 vị hoàng tử rất đẹp trai và chàng là người trong mộng của tôi! hihhi (t/g: Cậu giỡn mặt hả? Viết đảng hoàng coi! Ko thì xéo đó! N/v: AAAA cho tớ xin lỗi mà, chỉ là cho thêm 1 vài tình tiết chọc cười thôi. t/g: sao cũng được, miễn đừng viết lung tung là được rồi. N/v: tuân lệnh aibou! t/g: rồi viết đi!) Thôi viết truyện nghiêm túc nào nếu ko thì aibou của mình sẽ giết mình mất, ác hơn là ko cho mình viết nữa thì buồn lắm. Thôi ko dài dòng nữa vào truyện nào.

Ngày xưa, ở 1 vương quốc nọ tên là Domino. Trong vương quốc có 1 vị hoàng tử vô cùng đẹp trai, anh có vóc người mảnh khảnh, mái tóc màu đỏ chói, đôi mắt màu cam vàng đầy mạnh mẽ và gương mặt lúc nào cũng toát lên 1 sự gian xảo đến khó tả. Nói đến đây chắc ai cũng biết đó là hoàng tử Karma của chúng ta đúng ko nào?

H thì qua nhân vật tiếp theo thôi...

Cùng 1 vương quốc Dominodo, về tới vùng quê quanh thành thì có 1 cô bé rất dễ thương, hiền lành và cực kì tốt bụng. Cô bé có vóc người nhỏ nhắn, mái tóc màu xanh da trời, đôi mắt màu xanh nhợt bích long lanh đầy sự ngây thơ và trong sáng, mặt lúc nào cũng có 1 nụ cười tươi trên môi. Nói đến đây chắc ai cũng biết đó chính là bé Nagisa của chúng ta rồi đúng ko?

Mở đầu đã xong! h tới phần diễn biến nhá...

Ở vùng quê quanh thành...

- Nagisa ơi! ra đây giúp mẹ nào!

1 giọng nói vang lên, 1 người phụ nữ có ngoại hình khá giống Nagisa, mái tóc khá ngắn, cao hơn Nagisa, thôi ko tả nữa đâu vào đại người phụ nữ đó là mẹ của Nagisa.

Nagisa: Vâng ạ! Hôm nay mẹ cho con đi với mẹ nhé!

Mẹ Nagisa: ukm! có con đi cùng mẹ cũng vui!

Nagisa: vâng à!

Ở trong hoàng cung

Karma: Asano người mau chuẩn bị ngựa cho ta!

Asano: Vâng... Bẩm hoàng tử muốn đi đâu ạ?

Karma:Ta muốn đi thăm chợ, sẵn dịp đi mua quà sinh nhật cho mẫu hậu ta luôn.

Asano: Vâng... Thần đi chuẩn bị ngay ạ

Về lại với Nagisa nào

mẹ Nagisa: con đi đâu đó chơi đi Nagisa, để mẹ làm nốt phần còn lại cho

Nagisa: dạ thôi ạ... để con giúp mẹ cho hết luôn

mẹ Nagisa: Vậy con đi qua nhà Sugino mua cho mẹ 3 cái trâm cài đầu nhé

Nagisa *phụng phịu*: dạ

h qua Karma nha

Karma: Asano người thấy ta nên mua gì cho mẫu hậu ta đây?

Asano: theo thần nghĩ chắc là nên mua trâm hoặc đồ trang sức gì đó

Karma: Vậy ta vào cửa tiệm kia đi! * chỉ tay vào cửa tiệm của Sugino*

Asano: Vâng... chỗ đó cũng được

h bên Nagisa nhé. sau khi tới nhà Sugino trước Karma

Sugino: yo Nagisa! Lâu rồi mới gặp lại nhỉ?

Nagisa: sugino ơi! bán cho mình 3 cái trâm cài đầu đi

Sugino: sao hôm nay cậu lại mua trâm cài đầu

Nagisa: mẹ tớ bảo tớ mua thì tớ mua thôi!

Sugino: chứ ko phải mua về cài lên đầu để lên ra mắt mẹ anh nào hả? *cười gian*

Nagisa: Ra mắt mẹ anh nào cái con khỉ! Còn cậu thì sao? Muốn giữ lại trâm để cài ra mắt mẹ anh nào hả?
* tức quá phàn cho Sugino 1 câu lăng xẹt*

À quên chú thích: ở blog của mình Sugino là con gái (giả giả)

Sugino: Cái gì???? Tớ chỉ đùa thôi mà!!!! làm gì phản ứng dữ thế????

Nagisa: Ai bảo chọc tớ! Mà thôi bán cho tớ 3 cái trâm cài đi!

Sugino: Ukm!!! Cảm ơn bạn ủng hộ nha!!!

Nagisa: Ukm!!!! hẹn gặp lại cậu nhé sugi.....

RẦM...

Nagisa vừa quay ra thì gặp phải xã...(t/g:* sát khí bốc lên nguồn ngút* định viết cái gì đó??? N/v: * chảy mồ hôi ào ào* à tớ có viết gì đâu, tớ định viết là Nagisa vừa quay ra thì đụng phải Karma ấy mà! t/g: * nhìn với ánh mắt (biết điều là tốt)*)

Nagisa *ngước lên*: xin lỗi, cậu có... “chết! sao mà hần đẹp trai thế? Ko biết mặt hần làm bằng gì mà sao đẹp trai vậy nhỉ?” suy nghĩ của Nagisa.

Karma: cô có sao ko?

Nagisa*giật mình*: tôi...tôi ko sao? anh có sao ko?

Karma: tôi ko sao!

Nagisa* đỏ mặt*: tôi xin phép

Rồi Nagisa thẳng tiến và phóng nhưng có lẽ cậu bị anh giữ lại, do mất đà nên cả 2 cùng...”RẦM” 1 tiếng thôi. À phải nói là tư thế của họ rất chi là đẹp. Nagisa nằm trên và Karma nằm dưới, mặt đối mặt (cái tư thế này dễ gây hiểu lầm nè), gần sát nhau luôn, chỉ cần cậu hoặc anh tiến sát thêm 1 mm nữa thôi là “hôn” luôn ^^

Nagisa* vội vàng đứng dậy, cuối đầu xin lỗi*: xin lỗi... tôi thành thật xin lỗi...

Nagisa: ko sao! tôi chỉ đang muốn hỏi tên cò nhưng thấy cô đang định chạy nên tôi...

Nagisa: hử????

Karma: tôi muốn hỏi tên cô là gì?

Nagisa: tôi tên là Nagisa Shiota, còn anh???

Karma: còn tôi tên Karma Akabane, gọi tôi là Karma đi, rất vui được làm quen với cô, Nagisa

Karma nhẹ nhàng nân bàn tay trắng nõn của Nagisa lên, đặt lên mu bàn tay của Nagisa 1 nụ hôn nhẹ. Theo phản xạ, Nagisa đỏ mặt, rút tay lại, nói:

Nagisa: Cuộc... cuộc làm quen giữa tôi và anh đã xong. Tôi...tôi xin phép được về.

Nói xong cậu chạy về nhà ôm chầm ngồi cười 1 mình như con khùng (t/g: Nè sai kịch bản rồi bà!!!! N/v: Vật hả? chắc là do tui hào hứng quá nên bị vậy. t/g: cái con Mou hitori no boku của mình còn khùng hơn Nagisa trong lời nó viết lúc nãy nữa ý.)

Thật ra thì Nagisa chỉ chạy 1 mạch về nhà và giúp đỡ mẹ thôi à. Karma nhìn theo cậu, nở 1 nụ cười ranh mãnh, nghĩ “chúng ta sẽ gặp lại nhau sớm thôi, My little girl”

hehe cuối cùng cũng xong, cái câu

“ my little girl” là mình đó. h nghỉ tay chút thôi! Nghỉ 1 chút rồi viết tiếp. Mình nói thay tác giả luôn, các bạn đọc xong nhớ quảng cho tác giả mấy miếng gỗ nhé. h thì pppp và hẹn gặp lại. Đón xem chap sau

2. Chương 2

Đêm hôm đó, vị hoàng tử của chúng ta đi lòng vòng quanh biển thì gặp Nagisa

Karma: Nagisa??? cô cũng ở đây à????

Nagisa: Karma??? anh cũng ở đây đó thôi, sao lại hỏi tôi như vậy???

Karma: Tôi xin lỗi!

Karma liền đi tới chỗ Nagisa đang ngồi thì...

Nagisa: cẩn thận, coi chừng ng... ưm

Phải như chúng ta đã thấy, Karma vấp ngã và ngã vào người Nagisa! À quên tình tiết môi chạm môi nữa chứ hihihi! Hình như Karma đã thích cái nụ hôn đó rồi hay sao ấy mà mặc cho Nagisa kháng cự đến mức nào thì anh cũng ko dức bỏ nụ hôn đó. Khi hôn Nagisa, anh cảm nhận thấy được 1 vị ngọt, ngọt đến khó tả, nó ngọt hơn tất cả các vị ngọt mà anh đã từng nếm qua. À mà là các vị ngọt của thức ăn, thức uống chứ ko phải là trước khi gặp Nagisa anh đã hôn 1 cô gái khác đâu đó nha(trừ mẹ anh ra). Khi thấy Nagisa hô hấp khó khăn thì anh mới bỏ cậu ra, Nagisa cố gắng lấy lại nhịp tim ban đầu và phán cho Karma 1 câu:

Nagisa: ANH LÀ ĐỒ ĐÁNG GHÉT

Và cậu thẳng tay tát vào mặt Karma 1 cái “BÓP”

Karma* đưa tay xoa vết thương trên má*: Nagisa khoan đã, chờ tôi với...

Nagisa: còn lâu, cái tên đáng ghét như anh sẽ ko ai ưa.(thật ra bé đã ưa anh Karma rồi đó Nagi-chan)

Karma: cậu tính đi đâu ngoài đi thế?

Nagisa: tôi đi về!!!(giận quá nên đâm ra lú lẩn)

Karma: Nhưng đó là biển mà??? chẳng lẽ cô là người cá???

Nagisa: Hử?? Ấy chết tôi đi nhầm đường(giận quá nên quên đường về nhà luôn)

Karma: tôi thấy cô dễ thương thật đó, Nagisa!!!

Nagisa quay lại, định phán cho anh 1 câu nữa thì... Karma lại hôn Nagisa lần 2... lần này cậu ko kháng cự, cậu để yên và cảm nhận vị ngọt của nụ hôn này. Đến khi Karma bỏ cậu ra thì cậu mới trấn tĩnh lại và...”BÓP“...

Nagisa: ANH LÀ ĐỒ BIẾN THÁI, ĐỒ ĐÁNG GHÉT, ĐỒ ĐÁNG GHÉT(chứ ko phải đồ đáng yêu sao bé Nagi-chan)

Nagisa thẳng tay tát nốt phần má còn lại của karma và thẳng thừng ra về. Karma nhìn cậu, mỉm cười, nói

Karma: cô thật thú vị, Nagisa!!!

hahaha cuối cùng cũng xong

3. Chương 3

Ngày hôm sau, sau cái đêm lãng mạng của đôi tình nhân Karma và Nagisa thì ngày sinh nhật của mẫu hậu Karma đã đến. Tất cả các thường dân quanh thành đều được mời đi dự(tất nhiên là có cả Nagisa và Sugino ^^)

Tại chỗ của Karma

Karma: Con chào mẫu hậu! Mẫu hậu gọi con có chuyện gì thế?

Hoàng hậu: À ta muốn tìm cho con 1 vị hôn thê trong bữa tiệc này.

Karma: Cái gì ạ??? Hôn... hôn thê của con á???

hoàng hậu: Ukm! Chứ sao nữa! Con đã 15t rồi đó, phải tìm cho mình 1 vị hôn thê chứ?

Karma: Nhưng... nhưng con...

hoàng hậu: K nhưng nhị gì hết, quyết định vậy đi

Karma: Vâng ạ

~~* phụng phiệu*

tại bữa tiệc

Hoàng hậu: Hỡi thần dân quanh thành! hãy nghe ta nói đây!

thần dân nói chung * xì xào *: có chuyện gì vậy nhỉ????

hoàng hậu: Hôm nay, nhân dịp sinh nhật ta, ta muốn tất cả các cô gái 15t quanh thành gặp ta sau bữa tiệc để gặp con trai ta, ai 15t mới được đi nếu quá hay nhỏ hơn 15t mà tới sẽ bị chém đầu. Nghe rõ chưa? Ko được thiếu 1 ai!

Thiếu nữ 15t(có cả Nagisa và Sugino): Vâng! xin tuân lệnh!

1 lát sau

Nagisa: Hầy, ko biết hoàng tử sẽ ra sao nhỉ????

Sugino: Chắc hoàng tử phải quý phái và đẹp trai chứ nhỉ!

Nagisa: Ukm!!

vừa dứt câu thì...

RẦM...

Oh my god

~ lần thứ mấy rồi nhỉ? Chắc ko nói các bạn cũng biết, Nagisa đã tông phải Karma đang đi cùng Asano(tể tướng ấy, viết Asano cho đúng kịch bản chứ ko tác giả giết mình mất)

(Asano đây)

Nagisa* ngược lên*: Cho tôi xin lỗi, cậu có s...lại là anh hả? Tên biến thái!!!!

Karma: lại là cậu sao Nagisa???

Nagisa: tôi được mời đi dự tiệc, còn phải đi gặp hoàng tử nữa,ko có thời gian nói chuyện với anh đâu!!!

Asano: À, xin lỗi cô, đây là hoàng tử Karma của Hoàng hậu đấy ạ!!!!

Nagisa + Sugino: CÁI GÌ????

Nagisa: anh ta là hoàng tử á????

Đôi mắt xanh ngọc bích long lanh ánh lên sự ngây thơ, trong sáng của Nagisa làm cho Karma phải rung động (mà anh đã rung động từ

Nagisa: anh...

Sugino: Woa

! Cậu đã được hoàng tử “hôn” rồi kìa. Cậu thật vinh dự đó.

Nagisa: Cả cậu nữa hả sugino??? Cậu chết với tớ, đứng lại đó!!!!!!

Sugino*bỏ chạy hồi vừa dứt lời*:còn lâu nhá!hahaha!

Asano: 2 cô nàng nhiệt huyết thật, lại còn dễ thương nữa chứ!!!

Karma: Ukm! Có vẻ như người thích cô bé tên sugino đó rồi phải ko???

Asano: Thần ko biết nữa... nhưng chắc là vậy. Cô ấy thật sự rất dễ thương!!!

(t/g: nè! hình như/v: Vậy hả nhưng sao mình ko thấy nó trong lịch bản????t/g: Ầy chết mình quên, xin lỗi, bạn viết tiếp đi, bạn sửa giùm mình cái này luôn nha. n/v: ukm!)

Asano nhìn sugino, cô gái có mái tóc đen huyền ảo, đôi mắt màu nâu long lanh, vóc người cao cao, nói chung thì trong mắt Asano, Sugino thật sự rất dễ thương. Trong khi đó Karma hết nhìn Asano đến nhìn Sugino, cười gian 1 cái he he!!!

Sau bữa tiệc

Nagisa* ôm cột*: tớ ko đi đâu!!!

Sugino* kéo Nagisa ra khỏi cột*: Ko muốn cũng phải đi, bộ muốn chết hả!!!

-Các cậu sao thế?? Muốn chết hay sao vậy???

Bỗng 1 giọng nói vang lên. Nagisa quay lại và nhìn thấy 1 cô gái có mái tóc ngắn màu xanh lá (thật ra là do cột lên nên thấy ngắn), có đôi mắt màu vàng long lanh. Mà nói đến đây chắc ai cũng biết đó chính là Kayano Kaede rồi đúng ko???

Nagisa: Kayano???

Kayano: cậu muốn chết hay sao mà ko chịu đi???

Nagisa: nhưng mà...

Sugino* thừa lúc Nagisa buôn cột ra*: ko nhưng nhị gì hết! Đi nào!!!

Nagisa* bị Sugino kéo lê lêch*: Á, đau tớ, từ từ đã nào, tớ tự đi được, ko cần cậu kéo

Tới chỗ Hoàng hậu

Hoàng hậu:Hôm nay ta muốn chọn vị hôn thê cho con trai ta, hoàng tử Karma

Karma:Mẫu hậu á... con...con...

thiếu nữ 15t (trừ Nagisa, Kayano và Sugino): woa

đẹp trai quá

Karma* chảy mồ hôi ào ào*: chết!!!

Hoàng hậu:Nào các cô gái, xếp hàng đi!

Các thiếu nữ 15t đi danh nhau chỗ xếp hàng nhưng Hoàng hậu lại viết theo tên nên phải nghe tới tên mình rồi mới được lên.

Nagisa: ko biết thứ mấy đây???

Sugino: thứ số nào cũng được!

hoàng hậu: Số 6, Tomohito Sugino.

Sugino: hả? thứ số 6 á? nhanh thế??

Nagisa: chắc thế, thôi cậu lên đi

Sugino: uhm

1 lát sau

hoàng hậu: số 16, Nagisa Shiota!

Nagisa: hử! mình số 16 à? nhanh gì mà nhanh thế ko biết

Nagisa vừa lên thì hoàng hậu đã có cảm giác Nagisa sẽ là vị hôn thê của Karma nhưng cô ko chắc nên cô sẽ chọn người đạt tiêu chuẩn và Karma sẽ tự chọn người xứng đáng với mình. Sau khi chọn lựa xong, hoàng hậu nói:

hoàng hậu: Ta đã chọn ra 2 người, 1 là cô Kayano Kaede, 2 là cô Nagisa Shiota. h con chọn ai?

Nagisa: á, có tên mình nữa á?

Karma* thở phào nhẹ nhõm khi nghe có tên của Nagisa*: dạ con sẽ chọn cô bé tên Nagisa Shiota

Nagisa: cái quái gì đang xảy ra vậy nè, sao lại chọn tôi/

Sugino: 1 lý do đơn giản thôi.

Nagisa: lý do gì?

Sugino: vì cậu dễ thương, thế thôi. Cậu cũng nên đáp lễ người ta đi chứ Nagisa* cười gian*

Nagisa: còn lâu nh...ưm

Chưa dứt câu, ko biết Karma từ đâu chui ra(t/g: viết dành hoàng coi. n/v: thứ cho thêm vài tình tiết chọc cười mà. t/g: rồi rồi, sao cũng được)và nâng cằm Nagisa lên, đặt lên môi cậu 1 nụ hôn dài. Nagisa giật mình, ra sức chống cự nhưng ko hề hấn gì với Karma cả.” ko biết anh ta ăn cái quái gì mà khỏe thế?” đó là suy nghĩ của Nagisa lúc này. nụ hôn ko hề dứt cho đến khi mặt Nagisa đỏ bừng lên vì khó thở thì anh mới buông cậu ra.

Nagisa* thở hồng hộc*: anh...Đồ biến thái, đồ đáng ghét, đồ khó ưa...

hoàng hậu: vậy từ nay Nagisa sẽ là vị hôn thê của con trai ta, ai đồng ý thì giơ tay lên

Nagisa: GI Ậ?????

Kayano: cháu đồng ý

Sugino: cả cháu nữa

Thiếu nữ 15t: cả bọn cháu nữa (dơ tay hết luôn à???)

Nagisa: các cậu...

hoàng hậu: vậy từ nay Nagisa sẽ vào hoàng cung sống. cứ quyết định vậy nhé.

Nagisa: nhưng...

hoàng hậu: ko nhưng nhị gì hết, quyết định vậy đi, cứ thế mà làm.

Karma: cô ko thể thay đổi được quyết định của mẫu hậu tôi đâu, công chúa tương lai của tôi, Nagisa Shiota bé nhỏ (nhỏ mới lạ)

Nagisa: anh...anh là đồ đáng ghét, tôi... tôi ghét anh(chứ ko phải tôi thích anh sao Nagisa??? Nagisa* cầm cái dép tẩn vào mặt người viết*: im ngay cho tôi)

Xong

4. Chương 4

Sáng hôm sau, Nagisa được chuyển đến sống trong hoàng cung.

Karma: đây là phòng của cậu

Nagisa: phòng của tôi đây á???

Karma:Ukm

Nagisa: Mà này tôi có thể gọi anh bằng cái tên Karma đó được ko? Chứ tôi cứ gọi anh là bằng anh hoài nghe nó kì kì sao ý!!!

Karma: cậu thích gọi tôi là gì cũng được miễn thuận cách xưng hô.

Nagisa: vậy thì Karma-kun nha

Karma: thôi Karma ko thôi

Nagisa: anh ko thích à?

Karma:ko

Nagisa: vậy thì Karma

Karma:Ukm!!!

-KARMMMMMAAAAAA!!!!!!!

~~ Lâu quá rồi ko gặp anh

bỗng có 1 tiếng nói cao vút vang lên làm Karma và Nagisa giật mình, 1 cô bé có mái tóc màu đen huyền từ đâu bay tới ôm chầm lấy Karma.

Karma: O..... Okuda? sao em lại ở đây???

Okuda: Tại vì... em muốn xin lỗi anh vì đã bỏ rơi anh mấy ngày nay.

(Đây là okuda)

Karma: à chuyện đó hả??? anh ko giận em đâu!!!

Okuda* h mới để ý sự hiện diện của Nagisa*: cậu là ai thế?

Nagisa: à tớ là...

Karma: cậu ấy là vị hôn thê của anh

Okuda: woa

~~ cậu là vị hôn thê của Karma à???

Nagisa: ko...Ko ph...ừm

Chưa dứt câu, Karma đã đặt lên môi Nagisa 1 nụ hôn nhẹ, nó chỉ đủ chứng minh cậu là của anh thôi

Nagisa* đứng hình, đỏ mặt*: anh... anh vừa làm gì thế hả???(hỏi gì ngu thế Nagisa???)

Okuda*đỏ mặt lây*: anh ấy vừa mới hôn cậu đấy

Karma* bình thần*: có sao đâu, anh và Nagisa hôn nhau hơn mấy lần rồi.

Okuda: Woa

~ hôn vài lần luôn rồi á? có thật ko???

Nagisa: a... ko ph...(xấu hổ quá nói ko ra lời nữa luôn)

Okuda: ko nói nghĩa là đúng rồi, cậu và Karma đã hôn nhau rất nhiều lần rồi(chính xác là 5 cái tính cả cái hồi này)

Nagisa: ko... ko phải...À mà bạn tên gì thế???(xấu hổ quá nên phải đổi vấn đề)

Okuda: Tổ tên là Okuda Manami, em gái của Karma.

Nagisa: còn tổ tên Nagisa Shiota, tổ là....

Okuda: là vị hôn thê của Karma! hihihi

Nagisa: ko... ko phải...

Okuda: đừng chối nữa, trên mặt cậu viết hết ra rồi kìa.

Nagisa: đã nói là ko phải mà

Karma: thôi, Okuda em hãy sửa soạn cho Nagisa thật đẹp nhé, 1 hồi nữa là ra mắt phụ hoàng rồi

Okuda: vâng ạ, Nagisa đi với tớ nào!!!* kéo tay Nagisa*

Nagisa: á từ từ đã nào...

hãy xong

5. Chương 5

Nagisa:cậu khéo chọn thật đó Okuda

Okuda:chuyện thường tình mà*cười*

Nagisa:ukm

- Nagisa! cậu xong chưa?

1 giọng nói vang lên và đương nhiên đó là Karma rồi, ko cần nói.

Nagisa: Karma???

Karma: Nagisa à, cậu xong chưa, đứng ngoài phòng chờ cậu mỗi chân lấm rồi đó!

Nagisa: tôi ra ngay

Nagisa bước ra cùng 1 bộ váy vô cùng dễ thương, Karma nhìn Nagisa đi cùng với bộ váy đó thì bây h Nagisa trông rất-chi-là-dễ-thương

(là bộ này nè lấy đại thí ^=)

Nagisa* thấy Karma nhìn chăm chăm vào mình, đỏ mặt*: bộ tôi xấu lắm hả?

Karma: à ko? cậu thật sự rất đẹp.

Okuda:stop, đây ko phải h tình tứ đâu nha.

Nagisa: CÁI GÌ??????? h tình tứ á????

Karma: oh, nghe hay nhỉ! thôi h đi gặp phụ hoàng thôi.

Nagisa: Ukm!!!

Đến chỗ của quốc vương

Okuda + Karma: Kính chào phụ hoàng.

Quốc vương: Bình thân đi các con!!!!

Okuda + Karma: Tạ ơn phụ hoàng

(t/g: do mình ít xem phim nên ko biết cách xưng hô trong hoàng cung nên bạn nào hiểu được thì cứ hiểu còn bạn nào ko hiểu được cũng ko sao, mình đây cũng đâu biết đâu, biết được cái gì thì viết cái đó thôi nên các bạn thông cảm cho mình nha.)

Quốc vương* h mới thấy sự hiện diện của Nagisa*: kia là ai mà cứ lấp la lấp ló ngoài đó vậy Karma???

Karma: dạ cô ấy tên Nagisa, cô ấy là...

Okuda: dạ cậu ấy là vị hôn thê của Karma đc mẫu hậu chọn đó phụ hoàng!!!!!!

Quốc vương: oh??? vậy hả???? Đâu cho ta xem mặt cô bé tên Nagisa đó đi, ta rất muốn biết cô ấy xinh đến cỡ nào mà Karma vốn ko thân thiện vs nữ của ta lại thích nó đây???

Karma: phụng vương à... cả người cũng vậy sao???(cái cách nói này ko giống vẻ tính ranh hằng ngày của anh á???)

Okuda: Nagisa ơi! cậu ra đây đi!!!

Nagisa rụt rè bước ra, tiến tới chỗ Karma, rụt rè nói:

Nagisa: con...con kính chào... chào quốc vương...

quốc vương: bình thân đi cô bé, họ và tên cô bé là gì???

Nagisa: đa tạ quốc vương... con... con tên Nagisa Shiota ạ

Quốc vương: ồ Nagisa, con ko cần đa lễ vậy đâu!

Nagisa: cảm ơn quốc vương!!!(ko biết là cảm ơn cái quái gì nhỉ???)

Quốc vương: Ukm! mà sao từ đầu đến h con cứ cuối đầu xuống thế??? còn có thể ngược lên cho ta xem mặt con được ko???

Nagisa* sờ sợ*: dạ... con...(ko biết là sợ cái gì vậy hả trời??? Có ai ăn thịt cậu đâu)

Okuda: ngược lên đi nào Nagisa, ko phải sợ.

Nagisa: á Okuda...

Okuda ko biết từ đâu bay tới (từ bên kia của Karma chứ ở đâu??), nân cầm Nagisa lên, gương mặt xinh xắn của Nagisa lộ ra, vóc người nhỏ nhắn, mặc bộ váy rất đẹp, mái tóc màu xanh da trời, đôi mắt màu xanh ngọc bích long lanh như pha lê có phần dễ thương và dịu dàng, quốc vương thấy vậy, mỉm cười, nói:

Quốc vương: con xinh lắm Nagisa, thảo nào Karma của ta phải thích con. Thế gia đình con có đồng ý Karma của ta ko???

Karma: phụ hoàng...

Nagisa: dạ... con...con..... Con chưa.....

-Thần đồng ý...(what the...)

1 giọng nói vang lên, 1 người phụ nữ trông khá giống Nagisa lên tiếng, đó chính là mẹ Nagisa.

mẹ Nagisa: thần đồng ý cho hoàng tử Karma và con tôi thành đôi

Nagisa: mẹ???

Mẹ Nagisa: Nagisa, con xinh lắm, mẹ rất tự hào về con...(tự hào cái gì thế nhỉ???)

Quốc vương: vậy thì từ nay 2 con chính thức được hẹn hò và tìm hiểu nhau(tìm hiểu chi??? hôn mất rồi còn đâu mà tìm hiểu chi cho mệt nữa???)

Nagisa: Nhưng... nhưng...

Mẹ Nagisa: con ko được cãi lời quốc vương..

Nagisa: vâng ạ

~ *phụng phịu*

Quốc vương: vậy đi, bái triều...

sau khi mẹ Nagisa, quốc vương và Okuda đi khỏi, h chỉ còn Nagisa và Karma, Nagisa lên tiếng:

Nagisa: h anh tính thế nào???

Karma: hử??? thế nào là thế nào???

Nagisa: thì tính ngày hẹn hò chứ sao!!! bộ anh muốn tôi chết lắm hả* trợn mắt*

Karma:cái đó hả??? cái đó thì phải tùy cậu thôi, muốn khi nào đi thì đi

Nagisa: vậy thì 3 ngày nữa, gặp nhau ở phòng tôi, anh đã hứa là sẽ đưa tôi đi thăm quan hoàng cung đó

Karma: ukm!~ được thôi, nể cậu muốn thế!!! 8h sáng tôi sẽ qua đón cậu.

Nagisa: ukm!!!

Cuối cùng cũng xong, ôi đau tay quá! Chắc có lẽ

quăng luôn cái điện thoại

6. Chương 6

Hello!

8h sáng hôm đó

Karma: chào cậu Nagisa, tối qua ngủ có ngon ko??

Nagisa* dụi mắt*: Ukm, cảm ơn! Tôi ngủ rất ngon!(mới ngủ dậy hả Nagisa???)

Karma: vậy h ta đi thôi

Nagisa: ko cần tôi thay đồ à???

Karma: làm gì, cậu mặt thế được rồi, cậu mặc cái gì mà chẳng đẹp(Nagisa đang mặc đồ ngủ đó)

Nagisa:vậy hả? kể cả đồ ngủ sao? tôi đang mặc đồ ngủ đó!

Karma: cái gì??? Cậu đang mặc đồ ngủ á??

Nagisa:ukm! Chẳng lẽ cả đồ ngủ anh cũng nhận ko ra!??

Karma: đồ ngủ con gái đây á??? sao nó đẹp vậy??? thôi cậu đi thay đi!!! trễ h rồi

Nagisa: Cậu ko thích nữa à???

Karma: còn tùy, mà thôi đi thay lẹ lên đi, trễ rồi đó

Nagisa: Ukm!!! đợi 1 chút nhé

Karma: Ukm!

Sau khi thay đồ xong, Karma dẫn Nagisa đi thăm quan hoàng cung, Tới 1 cánh cửa lớn, Nagisa đẩy nhẹ cửa ra, 1 hình ảnh đập vào mắt cậu (ko phải hình ảnh xấu đâu nha)

Nagisa: WOA

~~ đẹp quá

~hoa ở đây đẹp thật!!!!

Karma: Tất nhiên, hoa của hoàng cung mà...

Nagisa liền chạy đi xung quanh xem hoa, lá,... cậu nhẹ nhàng bức những bông hoa Tanpopo(bồ công anh) và thổi những hạt giống bay lên trời và ngồi lại đan những bông hoa hydrangeas blue(hoa cẩm tú cầu xanh) thành 1 cái vòng đeo đầu. Karma nhìn cậu, 1 thiên thần bé nhỏ của anh đang nô đùa với những bông hoa. Anh nhẹ nhàng tiến về phía cậu, gần hơn, gần hơn nữa, anh định hôn lên mái tóc màu xanh dương và thơm ngát hương hoa của cậu thì...

Nagisa: đẹp ko Ka...tìm...

trời ơi tính hôn tóc mà thành hôn môi Nagisa luôn. Anh và cậu cùng ngạc nhiên nhìn nhau mà quên luôn họ đang môi chạm môi rồi. Karma từ từ đưa tay lên, chạm vào bầu má trắng nõn của Nagisa, kéo cậu lại gần hơn để cảm nhận vị ngọt. Nagisa vẫn chưa hết ngạc nhiên về cái hôn thì tới ngạc nhiên về đôi tay của Karma chạm vào má cậu. Cậu ra sức đẩy anh ra nhưng Karma đã dúc bỏ nụ hôn và ôm chầm lấy cậu và nói:

Karma:Anh thích em Nagisa, à ko, anh ko thích em nữa mà anh đã yêu em rồi, Nagisa em có yêu anh ko?(à cái câu hỏi tỏ tình đây mà)

Nagisa đưa đôi mắt xanh dương mở to ra nhìn anh..... Cậu bắt đầu rơi những giọt nước mắt hạnh phúc.... Cậu cũng yêu anh... Đã yêu anh từ khi cậu mới gặp anh... Nhưng cậu ko dám nói... Nhưng câu nói lạnh nhạt của cậu là do cậu xấu hổ... Ko dám nói ngọt ngào... H anh đã thổ lộ vs cậu..... Cậu rất vui.... Những giọt nước mắt ào xuống

Nagisa: Em cũng rất yêu anh, Karma * ôm lại*

(gương mặt cậu lúc đó giống của asuna....)

Karma* cười: cảm ơn em, cảm ơn em Nagisa, cảm ơn em vì đã đáp trả lại tình cảm của anh

Nagisa: em cũng vậy

Nagisa đưa đôi tay bé nhỏ của mình lên bầu má của Karma, kéo lại gần và hôn lên môi anh (h Nagisa nắm thế chủ động), anh ngạc nhiên nhưng rồi anh luồn tay qua ngang eo của Nagisa, ôm cậu lại, cả 2 cùng cảm nhận hơi ấm của nhau và vị ngọt của nụ hôn đó. tối về:

Nagisa: chúc anh ngủ ngon, Karma* hôn trán Karma*

Karma: em cũng vậy nhé, Nagisa *hôn lại Nagisa* (Gomen!!! Các bạn đọc trước cho mình xin lỗi.. Viết nhân TT^TT)

Nagisa: cảm ơn anh!!! Hôm nay em thật sự rất hạnh phúc...

Karma: Anh cũng vậy....

Nagisa: vâng... Chúc anh ngủ ngon

Karma: Ukm.....

Cánh cửa phòng của Nagisa khép lại....

Karma:... Anh hứa..... Dù có chuyện j đi nữa..... Anh cũng sẽ luôn bảo vệ em.

(t/g: h thì chúc 2 người ngủ ngon cho /g:vậy chúc cậu ngủ ngon, tớ ngủ trước à... khô khô)

7. Chương 7

Hôm nay cặp đôi chính của chúng ta sẽ là Sugino và Asano còn Nagisa đang mệt nên xin nghỉ và Karma xin nghỉ luôn để chăm sóc cho Nagisa (cái cặp này tỏ tình xong là bệnh luôn =^=), ko còn cặp đôi nào nên mình lôi cái cặp đang ẩn hiện này lên cho thành 1 cặp chính thức luôn. H thì vào truyện nào...

1 bữa sáng đẹp trời, sugino mở cửa hàng nhà mình ra để bán đồ, quay mặt vào trong nhà thì...

- Xin lỗi, cô có thể cho tôi làm quen ko???

1 giọng nói vang lên, cô gái tóc đen giật mình quay lại, gặp 1 chàng trai có mái tóc màu vàng cam, đôi mắt màu tím toát lên 1 sự khá gian manh ko khác karma “ko hề” nhẹ, dáng người cao ráo, nói tới đây chắc ai cũng biết đó chính là Asano rồi đúng ko???

Sugino: Anh là ai, hình như tôi đã gặp anh ở buổi tiệc sinh nhật hoàng hậu thì phải (đúng rồi đó sugino ơi)

Asano: phải, tôi tên là Asano Gakushuu, người 1 trong 7 vị đại thần của quốc vương...

Sugino: à hóa ra anh là 1 trong 7 vị đại thần và lần trước anh đi cùng hoàng tử Karma đúng ko??? (n/v: hỏi gì hỏi mãi thế Sugino??? Sugino: im ngay, tôi muốn hỏi gì kệ tôi, bà ko cần biết, lo viết đi hay muốn tác giả giết??? n/v: vâng em im ngay, em ko muốn chết đâu)

Asano: Ukm! mà... mà cô có thể cho tôi làm quen ko???

Sugino*cười*: ukm... rất vui được làm quen với anh, tôi tên Sugino Tomohito

Asano* đỏ mặt*: ukm! cảm ơn cô (ko biết là Asano cảm ơn cái quái gì thế nhỉ???)

- Sugino, đó là ai vậy con? sao lại để người ta đứng đó????

1 giọng nói vang lên chứa đầy sự giận giữ, kèm theo đó...

- Mẹ ơi, bình tĩnh đi mẹ...

Sugino* quay lại*: mẹ? Kanzaki?

Và đúng như jou đã gọi, 1 phụ nữ mái tóc đen nâu dài và có đôi mắt màu vàng đi cùng 1 cô bé có mái tóc đen dài, đôi mắt màu cam sẫm, đó chính là mẹ cậu và em gái yukiko kanzaki của cậu.

Kazanki* thấy Asano, níu mẹ Sugino lại, nói nhỏ*: mẹ ơi, hình như cái anh đó thích chị Sugino nhà mình rồi đó hay sao mà.. Nhìn chị ấy mà đỏ mặt nữa

Mẹ sugino* nói nhỏ*: Ukm! mẹ cũng thấy vậy đó, hay là 2 mẹ con mình tác hợp cho chị con và cái anh đó đi

Kanzako* nói nhỏ*: vâng mẹ

Mẹ Sugino* quay qua Sugino*: Sugino ơi, con đi chơi đi hôm nay mẹ sẽ cho con nghỉ 1 ngày, chúc con đi chơi vui vẻ nha

Nói xong cô đẩy Sugino và Asano đi rồi vào nhà, đóng cửa, treo bản ko bán, Sugino nhìn mẹ cậu, đỏ mồ hôi, quay qua Asano nói:

Sugino: vậy h chúng ta đi đâu chơi đây???

Asano: đi đâu tùy cậu quyết định

Sugino: vậy ta đi thôi...

Nói xong, Sugino nắm tay Asano, kéo đi chơi...

tối chiều, khoảng 3h thì 2 người ra cánh đồng gần nhà Sugino, 2 người dừng lại, nhìn ngắm xung quanh cánh đồng, bất chợt Asano cúi xuống, hái 1 bông hoa cúc và cài lên đầu Sugino, Sugino ngạc nhiên nhìn hành

động của Asano. Asano như bị thu hút bởi vẻ đẹp của Sugino hay sao mà cứ tiến lại gần Sugino (n/v:*sắc nước*:ặc ặc), 2 tay vòng ra sau lưng Sugino, kéo Sugino lại gần và... (thôi khỏi nói chắc các bạn cũng biết) Asano đã hôn Sugino rồi, ko hiểu sao mà Sugino ko kháng cự nhỉ? chỉ cần cậu kháng cự là xong ngay chứ cậu ko giống Nagisa vì Nagisa yếu hơn cậu mà...Rồi nhìn là biết rồi đó, Sugino đứng hình rồi nên ko kháng cự được, thảo nào đứng yên cho Asano muốn làm gì thì làm. Dứt bỏ nụ hôn, Asano nói:

Asano: tôi yêu em... Sugino à... tôi yêu em rất nhiều...

Sugino: Nhưng tôi ko hề yêu anh (hehehe)

(t/g: cái con quỷ kia, mày viết cái gì vậy hả????n/v: tớ chỉ đùa chút thôi, có cần giữ vậy ko??? Nagisa* vừa mới khỏe được 1 chút*: Người viết ơi! tớ thấy cậu hơi quá với Asano đó!! Cậu ấy ngồi 1 góc khóc rồi kìa. Karma* đang đỡ Nagisa*: đúng đó! cậu hơi ác đó người viết. n/v: các cậu hợp lại ăn hiếp tớ á híc híc oaaaaaaa!!!!t/g+Nagisa+Karma: đề nghị cậu bình tĩnh lại. Sugino+Asano: người viết uống thuốc an thần trước đi rồi viết tiếp nếu ko là hỏng blog luôn. n/v: thôi khỏi. t/g+Nagisa+Karma: uống trước khi đùng vào blog của tui.n/v; vâng vâng, em uống ngay,híc híc) lại cái khúc lúc này nhé, chỗ Asano tỏ tình ý nha, lời của Sugino nè:

Sugino: anh... anh nói gì??? anh... anh yêu tôi ư???

Asano: phải, tôi yêu em, yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên, tôi yêu em rất nhiều

Nghe Asano nói, Sugino ngạc nhiên, h cậu mới hiểu cảm giác đó, cảm giác thường gặp, cậu luôn tự hỏi “ tại sao mình lại có cảm giác này??? nó đến từ đâu??” và h thì cậu đã biết nó đến từ đâu rồi, nó đến từ người đang đứng trước mặt cậu, là từ Asano Gakushuu. Bất giác, cậu mỉm cười, nói:

Sugino: anh yêu tôi ư? có thật là vậy ko?

Asano: anh nói thật, anh yêu em thật lòng

Sugino: nếu h tôi nói, tôi ko yêu anh thì sao

Asano* buồn bã*: cũng ko sao hết... miễn là anh có thể yêu em, anh xin lỗi, có lẽ... chúng ta ko hợp nhau

Sugino*ôm chầm lấy Asano*: ai nói như vậy??? Đồ ngốc!!!! em thật sự rất yêu anh, yêu anh rất nhiều, yêu ngay cái nhìn đầu tiên mà cả em cũng ko biết, em luôn hỏi cảm giác đó là gì? cảm giác nhớ nhung khó tả, nhưng h em đã có đáp án, đó là... em yêu anh...

Asano: Sugino... anh cũng... rất yêu em...

thế là 2 người hôn nhau rồi nắm tay nhau đi về.

(Chap này nghĩ là nó nhảm nhất đấy)

8. Chương 8

ko có gì dễ nói nên vào truyện luôn...

Sáng hôm đó, tại nhà Kayano

-em chào chị em đi

1 cô gái mái tóc màu xanh lá, chạy ra khỏi nhà và đó là Kayano (vào vấn đề luôn cho khỏi lòng vòng)

-khoan đã Kayano con quên đem theo thuốc nè..

1 giọng nói nữa vang lên, 1 người phụ nữ có mái tóc màu nâu ngắn, hốt hoảng gọi Kayano lại, đó là onee-chan của Kayano

Kayano: ấy chết vội quá nên em quên... h thì em đi nha...

véo....(nhanh thế???)

Chị Kayano: coi chừng té đó em

Kayano: chị đừng lo ạ... á

RẦM... (té rồi đó, nói gì nữa ko???)

Chị Kayano: thấy chưa??? Chị nói ko nghe

Kayano: Ui da...* nhìn đồng hồ* ấy chết em trễ h rồi, em phải đi đây, chào chị nha...

h qua sugino

Sugino: con đi nha, em ở nhà nhớ giúp mẹ đó, chị đi đây...

- Em định đi đâu thế Sugino???

Sugino: Asano??? em đi thăm bạn, anh đi ko???

Asano:Ukm! nhưng em đi 1 mình à???

Sugino: ko em đi với Kayano và Nagisa

Asano: ukm!!! mà em đem gì thế???

Sugino: em đem gối chườm đó!!!(gối chườm là cái gối làm bằng cao su, bỏ nước vào và giúp người sốt hạ nhiệt rất nhanh)

Asano: vậy hả???

Sugino: ukm!!! h ta đi thôi...

Asano:ukm

h bên Nagisa

Karma: em định đi đâu mà mang nhiều đồ ăn thế???

Nagisa: em đi thăm bạn ốm...

Karma: em đi 1 mình à???

Nagisa: ko có cả Sugino và Kayano nữa

Karma: anh đi với có được ko???

Nagisa: được chứ, càng đông càng vui

Karma:ukm!!!

chỗ hẹn

Kayano: phù tới rồi... hình như mình là người đến sớm nhất...

- KAYANOOO!!! CẬU ĐẾN SỚM THẾ???

1 giọng nói vang lên, gần như là hét(hét luôn rồi còn đâu)

Kayano: Sugino... cậu đến rồi à???

Sugino: cậu đến lâu chưa Kayano???

Kayano: tớ cũng mới ra thôi mà... ai đây* chỉ Asano*

Sugino: đó là Asano, anh ấy là...

Asano: tôi là người yêu của Sugino...

Kayano: Woa

chúc mừng 2 cậu nha

Sugino: cảm ơn lời chúc của cậu nha!!!!

Kayano: ukm!!!! ko có gì đâu!!! hihihi

- xin lỗi, các câu đến lâu chưa?????

1 giọng nói vang lên, nói luôn đó là Nagisa luôn đi, tả lòng vòng thấy mệt...

Kayano: cậu lại đến trễ đấy Nagisa!!!!

Kayano: mình xin lỗi...

anzu* để ý tới sự hiện diện của Karma*: kính chào hoàng tử...

Karma: ko cần vậy đâu, ra đây thì ta là bạn bè của nhau!!!

Kayano: vâng!! Mọi người ai cũng có bạn trai theo.... Mỗi tớ ko có... Hu hu

Nagisa: are!!! Kayano à.... Rồi cậu cũng sẽ có sớm thôi.... Đừng lo

Sugino *gật đầu*: cậu kiên nhẫn chờ đợi đi.... Cậu sẽ có người để ý sớm thôi ^^

Kayano: Ukm ^^ cảm ơn lời động viên của 2 cậu

Nagisa: h ta đi được chưa???

cả bọn: được thôi, xuất phát!!!!

còn lại thì chỉ đi thăm người bạn đó thôi nên ko cần mình kể đâu hen...

..... thôi mời các bạn đón xem chap sau...

9. Chương 9

Quốc vương: Có chuyện này thật sao???(chuyện gì thế???)

Isogai: Vâng chuyện này rất khẩn cấp, xin người hãy ra lệnh đi ạ!!!!

Quốc vương: Hạ lệnh! Cho gọi hoàng tử Karma, công chúa Okuda và Nagisa cho ta, cả tể tướng Asano nữa

Isogai: thần tuân chỉ...

Sau khi Karma, Nagisa, Okuda và Asano đến, chào và... làm nghi thức như thường tình xong thì Karma lên tiếng

Karma: phụ hoàng cho gọi tụi con có việc gì vậy ạ???

Quốc vương: Ta gọi các con lên đây là ta muốn nói, các con hãy đi tìm 11 nguyên tố để cứu vương quốc domino này thoát khỏi tay bọn sira (đặt đại)

Karma+Okuda+Nagisa+Asano: vâng ạ!!!

Nagisa: nhưng... Chúng con phải bắt đầu từ đâu ạ!??

Quốc vương: ta cho các con bản đồ đánh dấu chỗ có 11 nguyên tố này... Hãy dựa vào đó mà tìm... Đừng làm ta thất vọng nhé các con..

cả bọn: vâng ạ!!!!chúng con xin cáo lui

Thế là cả bọn xuất phát đi tự tử ý lộn đi tìm 11 nguyên tố chứ. Dọc đường họ gặp...

-các cậu đi đâu thế???

Khỏi lòng vòng lời thôi, đó chính là Sugino...

Nagisa: Sugino... sao cậu lại ở đây???

Sugino: tớ tính qua nhà Kayano nè... ai đây* chỉ Okuda*

Okuda: tớ tên Okuda Manami...

Karma: đây là em gái tớ...

Sugino: vậy cậu là công chúa??? kính chào công chúa(lễ phép ghê)

Okuda: cậu đứng lên đi... h chúng ta sẽ là bạn của nhau nha...^^

Sugino: ukm... mà các cậu đi đâu thế???

Karma: tụi tớ đi tìm 11 nguyên tố... cậu đi ko???

Sugino: đi chứ...(chấm 3 chấm) mà... 11 nguyên tố gì thế???

RẦM...

À cái tiếng đó là do Nagisa, Karma, Okuda và Asano ngã trước câu hỏi của Sugino ấy mà ^^

Asano* đứng dậy*: Sugino ơi! 11 nguyên tố được chia làm 2 dạng

Okuda: gồm 5 đại nguyên tố và 6 phó nguyên tố...

Karma: 5 đại nguyên tố gồm: kim, mộc, thủy, hỏa, thổ,...

Nagisa: còn 6 phó nguyên tố gồm: phong, lôi, băng, vân, âm, quan

Sugino: à hóa ra là vậy... mình hiểu rồi...

Nagisa: vậy cậu có đi ko???

Sugino: có, h ta đi thôi...

rồi cả bọn đi tiếp...dọc đường thì cả bọn gặp Kayano đang trên đường đi qua nhà Rio chơi... Kayano hỏi:

Kayano: các cậu đi đâu thế????

Nagisa: chúng tớ đi tìm 11 nguyên tố... cậu đi ko???

Kayano: đi thì đi...

thế là Nagisa, Karma, Okuda, Sugino, Asano và Kayano đi đến điểm đầu tiên trong bản đồ... Đó là 1 thành sắt phía sau hoàng cung, đến trước cổng thì...

người gác cổng: kính chào hoàng tử Karma, công chúa Okuda và tể tướng Asano

Karma: người lui ra cho ta vào...

người gác cổng:vâng... nhưng 3 người này thì ko được* chỉ Nagisa, Kayano và Sugino*

Karma: cô này là Nagisa, vị hôn thê của ta

Asano: còn cô này là Sugino, người yêu của ta

Okuda: còn cô này là Kayano, bạn của ta...

Cả ba: bây h cho họ vào được ko???

người gác cổng: dạ, được rồi ạ...

Nagisa+Kayano+Sugino: WOW!!!!siêu phàm...

vào trong thành sắt,...

Kayano: rộng thế này thì sao mà tìm

Nagisa: theo tớ thì đi đường này!!!

đi lòng vòng theo lời của Nagisa gặp khá nhiều rắc rối an ninh như..... (ko biết cho vd) đi 1 hồi thì tìm thấy nguyên tố kim...

Kayano: giỏi thế??? sao cậu biết vậy Nagisa???

Nagisa: tớ cũng ko biết nữa...

Karma: chắc nó là giác quan thứ 6 của em đó Nagisa...

Nagisa: giác quan thứ 6 à??? Chắc thế...Thôi lấy nguyên tố đi...

Okuda: sao lấy đây, mình còn chưa biết nó như thế nào mà???

Sugino: thì lấy nó ra đi ^^

Nagisa: nó xuất hiện rồi kìa...

1 ánh sáng lạ chói lóa, bên trong ánh sáng đó là 1 viên đá màu vàng có xen chút màu vàng đất xuất hiện... đó chính là nguyên tố kim...

Karma: nguyên tố kim xuất hiện rồi kìa...

Kayano: mau lấy nó đi

Nagisa: để tớ...

Nagisa lấy trong túi mình ra 1 chiếc hộp, nhẹ nhàng tiến lại gần nguyên tố kim, lấy nó và bỏ vào trong hộp (sao dễ dàng thế???)

Nagisa: h... ta đi tìm nguyên tố tiếp theo thôi * cười*

(giống thế này)

cả bọn: ukm...

Cả bọn vừa đi khỏi thì...

-tại sao ngài lại cho bọn chúng đi dễ dàng thế ạ???

- ta muốn bọn chúng thay ta đi tìm 11 nguyên tố...khi đó... cướp lại cũng chưa muộn...* cười nửa miệng*

- vâng... chúng tôi hiểu rồi...

- các người hãy đi lấy những nguyên tố đó đi, đi lấy cho ta đi, người domino ngu ngốc...(nói ai ngu ngốc đó hả???)

10. Chương 10

Đã tìm được nguyên tố kim rồi, Nagisa, Karma, Kayano, Okuda, Sugino và Asano phải vào rừng tìm nguyên tố mộc... Lục đục, loạc xoạc 1 hồi thì thấy 1 con khỉ canh giữ nguyên tố mộc ý lộn là 1 con sư tử canh giữ nguyên tố mộc chứ ^^ . Thấy nhóm Nagisa, con sư tử lao tới...

Karma: mọi người cẩn thận, Asano lên đây giúp tôi

Asano: vâng

Karma: con sư tử kia... tới đây đi... ta thách người đó...

thế là con sư tử nhào tới Karma... Asano chạy ra sau con sư tử, chém nó 1 phát ngang lưng nhưng ko ngờ da con sư tử lại chắc thế, nó ko hề hấn gì cả...

Asano: chết tiệt... sao da nó chắc thế???

Karma: ko biết phép thuật có ảnh hưởng tới nó ko nhỉ? Okuda... mau dùng phép thuật...

Okuda: vâng... hãy xem phép thuật mà sư phụ Koro-sensei dạy cho ta đây! open the door op angel (mở cánh cửa thiên thần) (t/g: mình khá dốt môn anh nên vài từ tiếng anh nha:3)

phép thuật của Okuda vừa xuất ra, trúng ngay lưng con sư tử thì con sư tử đã quay đầu 180 độ và bỏ chạy (t/g*cóc đầu người viết*: viết cái quái gì vậy hả? n/v: sorry aibou, mình vui quá nên đâm ra đọc lộn... Nagisa: lần đầu tiên thấy người viết đọc lộn... Karma: mà sao lại cho con sư tử mà ko phải cọp hay beo??? t/g: cho sư tử vì sư tử là chúa tể của 100 loài mà ^^ Nagisa+ Karma: oh... hóa ra là vậy...đ/g: nè... mấy người tính nói chuyện tới tối luôn à??? lòng vòng quá rồi đó... n/v: thôi tớ viết tiếp đây, Nagisa và Karma làm ơn quay lại truyện giùm cho tớ viết blog... Nagisa+Karma: ok)thật ra thì con sư tử quay đầu 180 độ và xông thẳng vào Okuda... có lẽ phép thuật của Okuda ko có tác dụng với con sư tử này rồi... bỗng có 1 ánh sáng lóe lên... nó phát ra từ phía...

Karma: Nagisa... sao em...

phải rồi, ánh sáng đó phát ra từ phía Nagisa... chính xác hơn là từ chiếc hộp đang đựng nguyên tố kim của cậu ^^ . Thấy thứ ánh sáng đó, con sư tử bây h mới quay lưng bỏ chạy thật luôn nè... cái này ko đọc lầm đâu...

Karma* chảy mồ hôi*: gì mà kì thế????

Asano: biết vậy thì cho cái nguyên tố kim đó xuất hiện rồi...

Okuda: cần gì phải ra tay hết sức vậy trời...

Nagisa: thôi... lại tìm nguyên tố mộc đi...

Sugino: nó xuất hiện rồi kìa...

1 ánh sáng màu xanh xá lạt, trong thứ ánh sáng đó có 1 viên đá (là đá hay kim cương nhỉ??/ cho là đá đi chứ nếu ko là có đánh lộn à) màu xanh lá, đó chính là nguyên tố mộc...

Nagisa: woa

nó đẹp thật...

Kayano: lại lấy nó đi...

cả bọn: ukm...(cái này sao dễ thế???)

tương tự như thế với 2 nguyên tố thủy và hỏa, tới chỗ của nguyên tố thổ... chỗ nguyên tố thổ hơi bị bá đạo à nha... dưới sâu trong lòng đất...(rồi sao lấy được ta???)... Nagisa đi tới chỗ chôn nguyên tố thổ, đứng mà cứ nhìn chăm chăm vào cái chỗ mà mình đang đứng, thấy lạ Karma hỏi

Karma: em sao th...

Nagisa: hình như là nguyên tố mộc ở đây, em có cảm giác như thế...

Sugino: vậy là nguyên tố mộc chắc chắn là ở đây...

Kayano: sao cậu biết???

Okuda: chắc là lần nào Nagisa đoán thì 100% là trúng phóc...

Kayano: oh... hóa ra là thế...

Karma: Okuda... vậy em có thể làm cho chúng ta xuống lấy được ko???

Okuda: ukm... (t/g: ko biết tiếng anh nó như thế nào nên mình nói tiếng việt nha), mở cánh cổng thổ đất...(mình viết đại thôi ^^)

Nagisa: có thể mở... rồi...

RẦM... (What the...???)

Karma: NAGISA..., mau tỉnh lại đi* đỡ Nagisa*ôi nóng quá, em say nắng hả Nagisa??(cái gì cơ??? Nagisa bị sốt mà??? sao lại thành say nắng rồi??? với lại chỗ đó làm gì có nắng mà đòi say)

Okuda: để em đai lấy nguyên tố thổ cho, mọi người ở đây chờ nhé...

Karma: ukm... * quay qua Sugino* cậu có đem gối chườm ko? nếu có thì đem ra đây, NHANH LÊN (hết luôn hả)

Sugino: Ờ...ukm...* chạy đi lấy gối chườm*

ở trên loai hoai hoai thì ở dưới...

Okuda: đây... đây là...

1 ánh sáng bao trùm lên 1 viên đá màu nâu nhạt...

Okuda: nguyên tố... thổ đây sao???

-Okuda ơi! lấy được nguyên tố chưa???

h Okuda mới hoàn hồn lại trước vẻ sáng chói của nguyên tố thổ(bộ nó đẹp lắm hả???)

Okuda: rồi... đợi tí 1 chút để tớ lấy...

Okuda chạm vào viên đá thổ và lấy nó 1 cách dễ dàng...(dễ dàng quá làm truyện ko hay nhỉ) trôi lên mặt đất thì... mặt đất rung chuyển...

Okuda: cái gì thế này??? động đất hả???(chứ còn gì nữa???)

Karma* bế Nagisa*: mọi người mau rời khỏi nơi này đi... mau lên...

thế là cả đám chạy tán loạn ấy lộn là chạy ra khỏi vùng đất hoang vu đó 1 cách khó khăn (khó khăn mới lạ...)

Nagisa: kim, mộc, thủy, hỏa, thổ... 5 đại nguyên tố đã đủ chưa???

Karma: em đừng lo, đã đủ rồi... chỉ cần tìm 6 phó nguyên tố nữa thôi...* cười*

Karma cười 1 nụ cười rất đẹp... nụ cười dịu dàng hiếm có... nó khá giống như hình dưới

Nagisa: vậy hả... vậy là tốt rồi...* cười lại*

(cái nụ cười này chỉ là khá giống thôi nha)

^^ sau. thôi thì mời các bạn đón xem chap sau

11. Chương 11

các bạn của chúng ta gồm Nagisa, Karma, Kayano, Okuda, Sugino và Asano đã đi tìm 5 phó nguyên tố phong, lôi, vân, quan, âm 1 cách “ít chi là” dễ dàng...nhưng nguyên tố băng thì hơi khó à nha... các cậu ấy đã...(xem truyện rồi biết ha ^^)

Kayano: đây là đâu mà lạnh thế???

Okuda: đây là nơi lạnh nhất của vương quốc domino, núi băng domino...(what the...???)

Sugino: cái gì??? núi băng á???

Okuda: ukm...

Asano: trung tâm của núi băng kìa...

Okuda: để tớ, Karma và Nagisa xuống cho, các cậu trên này canh chừng nha...

Asano+Sugino+Kayano: ukm...

trên miệng động băng thì bình yên đó nhưng ở dưới thì...

Okuda: để mình qua trước... sun of light (mặt trời ánh sáng)

sương mù chia ra 2 bên, Okuda nhảy qua, thấy 1 viên đá màu xanh đậm, phát ra 1 thứ ánh sáng chói rất đẹp (giống ngọc bích thế??), Okuda chạm tay vào viên đá thì...

-AA (dài khiếp)

Nagisa: Okuda cậu sao thế???

Karma: chết tiệt... sương mù dày quá... nhiều nữa chứ...

Nagisa: OKUDA...

ko do dự, Nagisa nhảy qua bên kia... hên cho cậu là chân đạp phải đất chứ ko thì... ko biết sẽ có chuyện gì sẽ xảy ra nữa...

Nagisa: Okuda cậu...

Nagisa lậm tức đứng hình trước cảnh tượng, tay Okuda đang đóng băng, chạm vào viên đá và đang... treo lơ lửng ... những giọt nước mắt của Nagisa từ từ rơi xuống gò má trắng mịn ấy... nhiều hơn... nhiều hơn nữa...(nhiều quá rồi đó)

Nagisa: o...Oku...da... OKUDA(ối diết tai à...hét gì to thế???)

Okuda: Nagisa.....

Nagisa* chạy tới ôm chầm lấy Okuda*: cậu sao thế Okuda, cậu lạnh quá... Okuda ơi...

Okuda: chắc tớ ko xong rồi... cậu hãy... cậu hãy... bảo vệ... vệ vương quốc... domino này... này nhé..., tớ chúc cậu... chúc cậu được... hạnh phúc

Giọng cô nhỏ dần... nhỏ dần và...

Bịch...

Nagisa: OKUDAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA! OKUDAAAAAA ƠI!!! OKUDAAAAAAAAAAAA! OKUDA CẬU TỈNH LẠI ĐI... OKUDA(dài kHiếp, to nữa, diết cả tai)

Nagisa nhảy lên ôm Okuda, hét lên trong nước mắt, cô ko chấp nhận chuyện này, cô ko muốn chuyện này xảy ra, cô ko muốn... cô ko hề muốn..., những giọt nước mắt của cô vô tình rơi xuống bàn tay đang đóng băng của Okuda... tảng băng tan ra, Okuda rơi xuống, Nagisa ngồi xuống ôm Okuda khóc rất lớn, Okuda dần dần mở mắt ra, nhìn gương mặt đầm lệ của Nagisa

cô bật cười

Okuda: tớ ko sao đâu Nagisa, cậu đừng khóc, tớ ko sao đâu...

Nagisa: Okuda...ukm...

Karma* h mới nhảy qua được*: Nagisa, Okuda, 2 em có sao ko???

Nagisa: em ko sao... nhưng Okuda

Okuda: tớ có sao đâu

Okuda: ủa, tớ tưởng tay cậu bị đóng băng, chắc lúc này lo quá nên tớ nhìn lầm(là thật đó, ko phải nhìn lầm đâu Nagisa ơi)

Nagisa: vậy h ta lấy nguyên tố cuối cùng rồi đi thôi...

Nagisa+Okuda: ukm

Nagisa: tớ lấy nguyên tố băng cho!!!(cẩn thận coi chừng bị đó Nagisa)

Okuda: cẩn thận nha Nagisa

Nagisa:ukm...

Nagisa quay về phía nguyên tố băng, với tay lên lấy(sao cao thế???) và tất nhiên là ko tới rồi , cậu bật chân nhảy lên, nắm được nguyên tố nhưng... cậu ko thể lấy nó xuống nên đang bị treo lơ lửng, thế là cậu buột miệng nói

Nagisa: a ice of moonlight (băng giá trong ánh trăng)

Và thế là viên đá đã chuyển động, nằm ngoan ngoãn trong tay cậu, cậu ngạc nhiên nhưng cũng nhẹ nhàng cất viên đá cuối cùng vào 10 viên đá tượng trưng cho kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, phong, lôi, vân, quan, âm...(t/g: trong kịch bản mình viết là nguyên tố mà??? sao h lại viết viên đá??? n/v: nguyên tố với viên đá cũng như nhau thôi... cùng là 1... t/g: rồi rồi! Tớ có bao h thắng cậu được đâu! Cái lý như cậu thì tớ chịu thua, thích thì qua cao lý cãi với họ đi, mình thua... n/v: hehehe) Xong nhiệm vụ, Nagisa thở phào nhẹ nhõm

Nagisa: xong rồi... chúng ta về thôi

cả bọn: ukm!!!

Mọi người thanh thoi đi về mà ko biết sẽ có một cuộc chiến và có thể là có người bị thương... ko biết nữa... đón xem

12. Chương 12

ko có gì để nói nên vào truyện luôn

trên đường về hoàng cung. Nhóm Nagisa nhìn thấy 1 nhóm người, nhóm người đó là nhóm sira, họ gồm suski, ikasi, raku và aries

(cái tên aries là mình g-h-é-t ko gì bằng)

Suski: các người đứng lại đó cho ta!!!

Karma: các người là ai??

Raku: bọn ta là người của sira

Nagisa: si..... Sira sao???

Okuda: các người muốn gì???

Ikasi: chúng ta chỉ muốn 1 thứ thôi...

Sugino: là gì???

Raku: bọn ta muốn 11 nguyên tố...

Nagisa+Karma+Okuda * đồng thanh*: đừng hòng

Ikasi: vậy chúng ta sẽ ko khách sáo nữa...

Okuda+Karma+Asano: các người đừng hòng...

- fufufufu biết ngay mà, thế nào các người cũng sẽ đến cướp lại 11 nguyên tố, hahahaha đừng hòng

Okuda: giọng nói này... Koro-sensei...

đúng như Okuda đã gọi, Koro-sensei tới và còn có cả isogai, chiba nữa, họ cùng Karma, Okuda và Asano đánh với bọn sira 1 trận gay cấn (cái này giống ý đông hiệp ít quá). Nagisa, Sugino và Kayano ko biết phải làm gì cho họ nên họ chỉ biết chấp tay cầu nguyện cho mọi người được bình an vô sự... có vẻ như lời nguyện cầu của họ đã thành hiện thực, mọi người đều bình an... nhưng...Karma... híc híc (t/: ó tớ có viết 2 từ

“híc híc” trong kịch bản đầu???? n/v: nhưng... nhưng... tó... tó...* ứa nước mắt*t/g* chảy mồ hôi*: gì thể...
đừng dùng ánh mắt đó n/v: híc híc... oaaaaa* mít ướt* t/g: rồi xong phim, cậu nín đi nào!!!n/v: nhưng...
huhuhu t/g: á coi chừng ướt kịch bản, thôi bạn ra nghỉ đi, còn lại để mình viết cho ^^ n/v: ukm...)à tiếp
tục nhé...mọi người đều ko sao và đã chiến thắng bọn sira(vì đông người quá mà tưởng), nhưng 1 chuyện ko
ai mong muốn đã xảy ra. Nagisa mừng rỡ khi thấy Karma ko sao nhưng cậu lập tức đứng hình trước cảnh
tượng Karma ôm bụng, máu chảy ra rất nhiều, Nagisa hoảng hốt chạy lại, ôm chăm lấy Karma, cậu nói

Nagisa: Karma, anh có sao ko???

Karma: Nagisa... Nagisa...ơ

Nagisa: anh có sao ko Karma??? anh chảy máu nhiều quá, anh đừng làm em sợ mà Karma...

Karma: na.....Nagisa.....

anh gọi tên cậu 1 cách khó khăn, cậu nhìn anh, bật khóc nức nở, Karma nhìn gương mặt thiên thần đang
ướt dầm vì anh, bất giác, anh mỉm cười, nói

Karma: Nagisa...anh... xin em... anh xin em... đừng khóc... đừng khóc nữa, Na....gisa...của anh

anh đưa tay lau đi những giọt nước của Nagisa và...

bịch...

Karma thả lỏng cơ thể mình, để cho nó tự nhiên tự tại tại mà rơi xuống... Nagisa nhìn anh, mở to đôi mắt của
mình, những giọt lệ của cậu đã rơi tiếp, lần này rơi nhiều hơn, cậu ôm chăm Karma vào lòng, cậu nói trong
nước mắt

Nagisa: KARMA!!! ANH MAU TỈNH LẠI ĐI!!! ĐỪNG BỎ EM LẠI 1 MÌNH, ĐỪNG LÀM EM SỢ MÀ!!!!
KKKKKKKAAAAARRRRRRRRMMMMMAAAAAAAAAAAAA!!!!!!(dài khiếp)

Cậu hét lên trong nước mắt, trong sự tuyệt vọng đến tận cùng...cậu nhìn cơ thể bất động của anh,ngồi chờ
đợi, cậu đang chờ đợi, chờ đợi 1 phép màu sẽ đến với cậu và anh... ngồi nhìn anh mà những giọt lệ của cậu
càng ngày càng nhiều, những giọt lệ đó rơi xuống đôi mắt đang nhắm chặt của Karma, nó rơi rất nhiều,
nhiều tới nỗi, nhìn cứ như có Karma khóc chung với Nagisa vậy...chúng nó đã nhiều hơn, nhiều hơn, nhiều
hơn nữa, rất nhiều, rất là nhiều... bỗng... có 1 ánh sáng bao trùm lên Nagisa và Karma, đó có phải là do 11
nguyên tố ko??? chắc là thế... nhưng có lẽ đã nhầm... chuyện này chỉ có 1 mình tớ biết thôi...có gì tớ sẽ bắt
mí ở^^

ánh sáng của phép màu kì diệu mà Nagisa đang mong đợi, nó đã làm cho...

Karma: ưm...

Karma từ từ mở mắt ra, nhìn thấy gương mặt đầm lệ của Nagisa, anh hoảng hốt ngồi dậy, an ủi Nagisa(
t/g:ủa? khỏi rồi à??? Karma: khỏi gì??? t/g: vết thương???ơ mà... đang viết blog mà... vào lại đi!!! Karma:
rồi rồi!!!)

Nagisa: ka..... Karma..... anh dậy rồi sao???

Karma: ukm... cơ mà... sao lạ vậy nhĩ???

Nagisa: vết thương của anh...

Karma: à anh thấy ko còn... ủa??? nó khỏi rồi???

Nagisa: chuyện này hơi kì lạ???

Karma: anh nhớ là anh đã lên gặp ngọc hoàng nhưng sau đó bỗng nhiên có 1 đôi tay trắng nõn kéo anh về
đây... rồi sau đó... anh tỉnh dậy thì gặp em đang khóc...

Nagisa: chuyện này khá là kì lạ nhưng thôi... em chỉ cần anh sống lại và luôn ở bên em là em vui rồi...* cười*

Okuda: Nagisa, Karma, chúng ta về thôi..

Nagisa+Karma:ukm...

thế là Nagisa, Karma, Okuda, Sugino, Kayano, Asano, Koro-sensei, chiba và isogai đi về...

13. Chương 13

Chap này mình sẽ nói về bài hát mà mình và tác giả lúc nhỏ hay hát, do ko có trên zing mp3 nên mình viết lời đại thôi nha... h vào truyện nào...

Tại nhà Sugino

Mẹ Sugino: Sugino ơi! xuống đây giúp mẹ làm bữa tối nào! gọi Yukiko nữa nhé con

Sugino: vâng ạ... Yukiko ơi... mẹ gọi 2 chị em mình kìa... mau xuống đi

Yukiko: vâng ạ

mẹ Sugino: mà này Sugino

Sugino: gì vậy mẹ???

mẹ Sugino: con tính khi nào làm hôn lễ với cái cậu tên asa gì gì đó

Sugino: anh Asano ấy hả mẹ???

mẹ Sugino: ukm

Sugino: con ko biết nữa... nhưng chắc sẽ sớm thôi...

tại hoàng cung

quốc vương: vậy là ngày mốt quyết định tổ chức hôn lễ cho con và Nagisa

Karma: vâng... vậy cũng được ạ...

Nagisa: bẩm quốc vương... người có thể cho Sugino và Asano lấy nhau trong lễ cưới cùng tụi con được ko ạ???

quốc vương: cũng được thôi...

Nagisa: đa tạ quốc vương

quốc vương: còn việc gì nữa ko???

Koro-sensei: bẩm... ko ạ...

quốc vương: vâng thì bái triều (chứ ngồi trên đó làm gì nữa???)

làm xong hết công việc, Nagisa và Sugino về phòng của chính mình... ngồi bên cửa sổ nhìn ngắm bầu trời đêm, dù ngồi cùng 1 chỗ là bên cửa sổ nhưng họ ở 2 nơi, 1 nơi là hoàng cung, 1 nơi là thị trấn nông thôn... khác nhau rất nhiều... nhìn ngắm bầu trời đầy sao, quen miệng, họ đồng thanh hát...

call my namae...

dareka ga yobu koe...

kiruyami no fukai kanashini.

shiroi sukada no kimiga boku no soko ni hikari wo sasu

kuro to shiro ka wakaranai mama...

konna ai wa jidai okure nanoku?

bokura wa ichinichijuu...

asa ga otozureru no wo matru dake

ashita moshi kimi ga kowarete mo...

koko kara nigedasanai.

tsukaneta karada wo iyasu...

kino hohoemi yo.

Bốp...bốp...bốp...

1 tiếng vỗ tay vang lên sau lưng Nagisa

Nagisa: Karma...?

đúng như cái tên cậu gọi, Karma đã nghe hết toàn bộ bài hát...

Karma: em hát hay lắm đó Nagisa...

Nagisa: cảm ơn anh...

h bên Sugino cũng như thế

Asano: bài đó là bài gì vậy??? nghe hay lắm!!!

Sugino: đó là bài mà lúc nhỏ em và Nagisa hay hát đấy!!!

Asano: ồ... nó hay lắm

Sugino: cảm ơn anh... mà anh tới đây làm gì thế???

Asano: à... anh tới để nói với em là một chúng ta sẽ tổ chức hôn lễ cùng với Nagisa và hoàng Karma!!!

Sugino: vậy à??? em mong quá...cảm ơn anh...

Sugino: ukm...

thế là hai cặp đôi hạnh phúc này có 1 buổi tối nói chuyện gì gì đó bên nhau...(mình ko biết đó là chuyện gì nữa)

14. Chương 14

Chào các bạn... hôm nay mình mình sẽ kể về lễ cưới vui nhộn của 2 cặp đôi này... Sẵn tiện mình tạm thời ko nhận gỗ nữa, các bạn đọc xong nhớ cho mình xin kính nha... Onee-chan ném gỗ cho mình mà lỡ làm bể kính... mình xin kính để sửa lại nha. h mời các bạn vào truyện nha

tại lễ đường, 2 cặp tình nhân Karma x Nagisa và Sugino x Asano gặp nhau, bước ra công đường chuẩn bị cho màn cưới hỏi (t/g: mình còn quá nhỏ để biết mấy cái chuyện cưới xin này nên ko viết nha...bạn nào biết được thì cứ hiểu nha, còn bạn nào ko hiểu cũng ko sao vì chính mình đây cũng ko biết ^^các bạn thông cảm cho mình nha) Xong màn cưới hỏi, Karma và Asano đi tiếp khách còn Nagisa và Sugino ở trong phòng đợi và nói chuyện con gái với nhau. Bỗng

- Nagisa, chạy nhanh đi... Na.... Gi... Sa.....

Nagisa: Karma... anh sao thế Karma??? Karma!!!

Karma đẩy cửa chạy vào, trên bụng anh có 1 chất lỏng màu đỏ chảy ra... Là máu ư??? Nagisa thấy thế, chạy lại, ôm Karma, cậu lo lắng, nói

Nagisa: Karma...anh sao thế??? Karma

Karma: Nagisa... chạy mau đi... chạy đi... trước khi...trước khi bọn...chúng...tới...(ngất xỉu hả???)

Nagisa: Karma... bọn chúng là ai??? là ai vậy Karma... Karma tỉnh lại đi anh... Ka.... Rma.....
KKKKKKAAAAAARRRRRRRRRRRRMMMMMMMMMAAAAAAAAAA!!!!!!!!!!!!(woa

dài quá)

- người khóc cũng vô ích... còn 1 người nữa này...

Bỗng có 1 giọng nói vang lên, có 1 người ngã vào trong...

Sugino: asa...Asano... ASANO!!!

Asano: anh...anh xin lỗi em... Su..... Gi.....no..... (lại thêm 1 người nữa à???)

Sugino: Asano... anh mau tỉnh lại đi...ASANOOOOO!!!

- 2 đứa hơi quá rồi đó, ngồi dậy đi 2 đứa

Nagisa+Sugino * ngừng khóc và ngạc nhiên*: hả???

Karma+Asano* nhin cười*: hức hức... phì...hahahahahaha(chuẩn bị tinh thần đi hai ông tướng)

Nagisa và Sugino ngơ người ra, ko biết đang có chuyện gì, h nhìn 2 người trông rất là...kawaii~~, trên mặt ghi 3 chữ “ko hiểu gì” to tướng. 1 hồi sau, có vẻ như Nagisa và Sugino đã hiểu ra và lườm Karma và Asano 1 cái làm 2 chàng trai của chúng ta lạnh xương sống... Thế là bầu ko khí yên tĩnh đáng sợ liền bao trùm lấy căn phòng. Karma và Asano rón rén đi ra phòng, để lại 2 cô gái đang bày mưu trã đũa

Sugino: quyết định kế này đi

Nagisa: ukm

Sugino: h người diễn chính là cậu ha... tớ diễn đỡ

Nagisa: sao cũng được, miễn là chúng ta thành công

Sugino:ukm

1 lúc sau

Karma: vợ yêu, anh về rồi nè (ơ, mình hơi sến)

Nagisa: anh về đây để làm gì?????

Sugino: cả anh nữa...a-s-a-n-o

Asano: cho anh xin lỗi, đừng lôi tên anh ra đọc từng chữ mà Sugino

Karma: tụi anh xin lỗi, tụi anh chỉ chọc tụi em 1 chút cho vui thôi mà...

Nagisa: vậy sao??? vậy sao anh ko đi đóng phim luôn đi... Đóng đạt đấy.... quay lại làm cái chi???

Karma: thôi... cho anh xin lỗi mà....Nagisa

Nagisa*lườm*: lừa chúng tôi kiểu đó hả??? tôi sẽ ko-bao-giờ lo lắng cho anh nữa Karma

Sugino: tôi cũng vậy đó...a-s-a-n-o

Karma: AAAA cho anh xin lỗi mà Nagisa, nếu em ko chăm sóc cho anh thì ai chăm sóc cho anh đây???????

Nagisa: tự chăm sóc mình đi!!! tôi-sẽ-ko-bao-giờ-lo-cho-anh-nữa.

Nagisa nhấn mạnh từng chữ, từng chữ 1. Karma sảng hồn, lật đật lại xin lỗi

Karma: Anh biết anh sai rồi mà... cho anh xin lỗi đi Nagisa! Em ko thương anh sao??? * sợ Nagisa bỏ rơi nên quỳnh quách xin lỗi Nagisa với gương mặt thế này *

Nagisa *quay mặt đi, nhin cười*: hức hức..phụt..hức hức hức...hahahahahaha

nhin ko nổi, thế là Nagisa cười phá lên, Sugino cũng thế, cười lăn ra giường...

Nagisa: hahaha...Trông bộ dạng anh kìa...hihihi...làm gì mà quỳnh lên thế???hahahah!!! thương lắm cơ, ai mà bỏ rơi anh được chứ...hihihi...

Karma: em...em...em dám lừa anh hả???

Nagisa:ai bảo anh lừa em trước chứ...hihihi...

bên Asano và Sugino cũng tương tự như thế, 2 chàng trai của chúng ta bị lừa 1 vỏ đầu ơi là đầu (tội nghiệp Karma và Asano quá đi), thế là sau này 2 anh này sẽ ko dám lừa 2 cô gái tinh ranh này nữa. hahaha...

15. Chương 15

Quốc vương: người nói gì cơ???? 11 nguyên tố bị lấy mất rồi sao????

Koro-sensei: vâng ạ, chúng thần đang chờ lệnh của ngài đây ạ!!!

Quốc vương: koro, isogai, chiba và Asano nghe lệnh!!! Đi và tìm lại 11 nguyên tố cho ta!!!

Koro-sensei+isogai+chiba+asano: chúng thần tuân chỉ!!!!

“ rơi những giọt nước mắt, lấy lại được linh hồn, hồi sinh được tất cả, nhờ những giọt lệ rơi...”

Nagisa: hả?????

Karma: gì thế Nagisa???

Nagisa: à ko!!! Chỉ là em vừa nghe thấy cái gì đó!

Karma: em nghe thấy cái gì cơ????

Nagisa: rơi những giọt nước mắt, lấy lại được linh hồn, hồi sinh được tất cả, nhờ những giọt lệ rơi. Hình như là nó đó

Karma: vậy hả??? câu này hình như anh đã nghe ở đâu rồi thì phải!!!

Nagisa: ở đâu????

Karma: hình như là lúc 12 nguyên tố biến mất, cả hoàng cung loạn hết cả lên...

Nagisa: 12 à???? Em tưởng chỉ có 11 nguyên tố thôi chứ???

Karma: anh ko biết nữa!!!!

Nagisa: vậy à...

Okuda: Nagisa, Karma, phụ hoàng gọi kìa!!!!

Nagisa: Okuda

Karma: phụ hoàng gọi tụi anh làm gì???

Okuda: em ko biết nhưng hình như là 1 việc rất gấp!!

Nagisa+Karma: ukm

Tới chỗ quốc vương... sau khi làm xong những việc nghi lễ thông thường. Quốc vương nói:

Quốc vương: trong 3 con... có ai nghe thấy 1 câu nói hay 1 lời nhắn nào ko????

Nagisa+ Karma+Okuda: dạ ko ạ!!! (thật ra là có đấy!!!)

Quốc vương: vậy các con hãy dùng trí tuệ của mình, tìm ra nguyên tố thứ 12 và giải đáp nó... chúc các con thành công!!!

Nagisa+ Karma+ Okuda: vâng ạ!!!

Sau khi rời khỏi chỗ thiết triều. Nagisa than thở:

Nagisa: hazzz

chúng ta ko biết nguyên tố thứ 12 là gì thì làm sao mà tìm????

Karma: Nghe mẫu hậu nói là nguyên tố thứ 12 hình như là sinh đó!!

Okuda: sinh á??? Sinh sôi hay sinh gì????

Karma: là sự hồi sinh!!!

Nagisa: hồi sinh á???vậy sao mà tìm????

Karma: anh cũng ko biết nữa!!!!

Nagisa: hồi nãy hình như em có nghe 1 câu nói gì đó thì phải!!!!

Karma: câu đó hả??? cũng có thể lắm!!! thử xem!!!

Okuda: câu gì thế???? Viết ra cho tớ xem với!!!

Nagisa * cầm giấy bút ra viết*: ukm...

Okuda: oh là câu này hả???

Nagisa: ukm!!!

Okuda: đi hỏi phụ hoàng thử!!

Nagisa: ukm... cậu đi đi...

Qua chỗ thiết triều...

Koro-sensei: bầm quốc vương! 11 nguyên tố đã được lấy về nhưng...

Quốc vương: nhưng sao????

Koro-sensei: nhưng nó đã bị dính máu của 100 người nên đã mất đi pháp lực!!!

Quốc vương: sao cơ???? Mất đi pháp lực rồi ư???

Koro-sensei: tất cả là tại bọn sira đó ạ!!!!

Quốc vương: bọn sira đáng chết!!!! chúng ta chỉ còn có thể trông chờ vào tụi nhỏ thôi!!

Koro-sensei: tại sao vậy ạ???

Quốc vương: tại vì bọn chúng có thể dùng trí tuệ của mình mà tìm ra nguyên tố thứ 12 thôi!!!!

Koro-sensei: 12 ạ??? Thần tượng nó chỉ là truyền thuyết chứ (có thật đó ông nội)

Okuda: phụ hoàng ơi!!! Có phải câu này ko ạ???

Quốc vương: đâu??? Cho ta xem nào!!! Cái này là của con hả???

Okuda: ko ạ!!! Nagisa viết đó!!!

Quốc vương: Có thật là Nagisa ko???

Okuda: thật ạ!!!

H qua Nagisa và Karma nhé...

Nagisa: mấy cái đó nghĩa là gì vậy nhỉ????

Karma: rơi những giọt nước mắt, lấy lại được linh hồn... chắc lẽ nó là...

Nagisa: gì thế Karma???

Karma: à ko có gì!!!

Nagisa: ukm

Karma* suy nghĩ*:“chẳng lẽ... chẳng lẽ nó chính là em....Nagisa”

Tại chỗ thiết triều...

Okuda: gì ạ????nó là Nagisa sao????

Quốc vương: phải!!!! nó chính là Nagisa!!!

Okuda: con ko tin!!! Con ko tin chuyện này là thật... con ko tin!!!

Quốc vương: Okuda à!!! Con bình tĩnh đi!!!

Okuda: con ko tin.... Con ko tin Nagisa chính là nó!!! CON KO TIN!!! OAAAAAAAAAAAAA (trời ạ!!! Hết gì mà to thế??? Tới h mít ướt của Okuda rồi!!!)

Okuda chạy ra ngoài, chạy 1 hồi thì đâm vào Nagisa. Nagisa nhìn gương mặt đầm lệ của Okuda, lo lắng hỏi:

Nagisa: Okuda!!! Cậu sao thế????

Okuda: Nagisa..... Nagisa ơi!!! Híc híc... OAAAAA!!!!

Okuda gọi tên Nagisa, khóc òa lên rồi bỏ chạy. Nagisa nhìn Okuda với gương mặt “ cậu ấy bị sao thế? Karma đứng nhìn Nagisa bằng ánh mắt buồn bã, rất buồn, buồn như là anh sắp mất đi 1 người mà anh yêu quý nhất!!!!

^^! Viết xong chap này mình mỏi tay quá... 2 chap sau tác giả sẽ viết nốt! Chap sau mọi chuyện sẽ sáng tỏ!!! đón xem chap sau

quăng luôn cái đt hehe

16. Chương 16

Chap này sẽ do chính tay mình. Chính tay tác giả Karnagi (đùa a) này viết. chúc các bạn đọc chuyện vui vẻ và nhớ ném gổ x5 lần nha... vì mình làm sập tới 10 cái bàn do giận 3 con nhỏ bạn nên tức quá ngồi phá bàn... h đi xin gổ. hihhi các bạn nhớ ủng hộ nha!!!

Nagisa và Karma vào triều, Nagisa thấy ai cũng buồn, kể cả Karma. Quay sang Karma, cậu hỏi:

Nagisa: Karma! Có chuyện gì vậy???? sao mọi người lại buồn thế????

Karma im lặng... ko nói gì.... Chính xác hơn là anh ko biết phải nói như thế nào với Nagisa...mặt anh cuối sầm xuống, đôi mắt màu vàng huyền ảo toát lên vẻ buồn bã.

Nagisa: Karma!!!! Trả lời em đi!!! A

Nagisa thốt lên... chợt có cái gì đó lóe qua đầu Nagisa... cậu đã nhận ra... cậu đã nhận ra 1 cái gì đó. Cậu cuối mặt xuống... thụt lùi về phía sau... giọng cậu run run nói:

Nagisa: em... em hiểu rồi... em hiểu rồi... hóa ra là như thế...

Karma: Nagisa à...

Nagisa: nó chính là em.... Nguyên tố thứ 12 chính là em... em hiểu rồi...

Karma:..... Phải! em chính là nó! Em chính là nguyên tố thứ 12!!!

Những giọt nước mắt bắt đầu chảy dài trên gương mặt thanh tú của Karma

Nagisa: ước gì...em ko phải là nó...

Karma: Tại sao??? Tại sao nó lại là em, Nagisa???

Nagisa: nếu em ko phải là nó...

Karma: thì chúng ta sẽ được hạnh phúc bên nhau

Nagisa: nhưng mà tại sao??? Tại sao chúng ta lại quen nhau???

Karma im lặng, ko nói gì... thấy thế, Nagisa nói tiếp

Nagisa: tại sao chúng ta lại quen nhau??? Để h cả 2 phải đau khổ???

Karma: chắc có lẽ... đó chính là... định mệnh...

Nagisa: phải!!! đây chính là định mệnh... định mệnh cho chúng ta gặp nhau, yêu nhau rồi lại xa nhau...

Karma: Nagisa...

Nagisa: ta đi thôi... đi tới nơi... mà em phải thuộc về...

Sau đó... Okuda đi gọi tất cả bạn bè tớ, họ gồm Sugino, Asano và Kayano. Đến trung tâm của vương quốc domino.là 1 nơi trống trải, nơi này có 11 tầng đá nhiều màu sắc tượng trưng cho 11 nguyên tố. nơi 11 nguyên tố hợp lại thành 1 vòng tròn để bảo vệ vương quốc domino. đứng giữa những tầng đá đó Nagisa nói

Nagisa: Karma à!!! Em đi rồi... anh nhớ phải cố gắng sống thật tốt nhé...

Karma: Nagisa à... anh...

Nagisa:em phải đi để lấy lại pháp lực cho 11 nguyên tố... để nó có thể.... Bảo vệ vương quốc này...

Karma: nagi..... Ưm

Nagisa hôn Karma... 1 nụ hôn dài dằng dằng, nó rất ngọt, nụ hôn ngọt ngào và nồng cháy... vì đó là... nụ hôn cuối cùng...của Nagisa và Karma... dứt bỏ nụ hôn, Nagisa nhét 1 thứ vào tay Karma, cậu nói:

Nagisa: cho anh sợi dây chuyền này... mẹ đã tặng nó cho em... h em tặng nó lại cho anh... mong rằng nó sẽ bảo vệ anh...

Karma nhìn sợi dây chuyền, mặt dây chuyền có hình con dao đâm ngược xuống, màu xanh dương nhạt, ở giữa nó 1 ngôi sao màu vàng... trông nó đẹp giống như Nagisa vậy...

Karma: cảm ơn em... Nagisa của anh...

Nagisa: anh nhớ bảo trọng nhé... em mãi mãi...yêu anh... Karma của em...

Karma: anh cũng mãi mãi yêu em... Nagisa Shiota.....

Nagisa: tạm biệt mọi người...mong rằng sẽ được gặp lại nhau... ở kiếp sau...

Cả bọn: tạm biệt Nagisa... hẹn gặp lại cậu...ở kiếp sau!!!

Nagisa mỉm cười, 1 nụ cười đẹp như hoa mới nở, à ko phải là đẹp hơn nữa kia, đẹp như nụ cười của thiên thần, nước mắt cậu dần dần chảy xuống...

cậu nhắm mắt lại, nói to:

Nagisa: hỡi các nguyên tố... hãy tập hợp và trao cho ta sức mạnh... để bảo vệ vùng đất domino này... hãy cho ta... biến thành 1 phần trong sức mạnh bảo vệ của người...

11 nguyên tố phát sáng... Nagisa cũng vậy... cậu biến thành 1 viên đá màu xanh dương nhạt giống như pha lê... trông rất đẹp... nó cùng 11 nguyên tố tạo thành 1 vòng tròn vào bao bọc cả vương quốc domino này...

Karma im lặng... nhìn mặt dây chuyền rồi ngược lên bầu trời trong xanh, nghĩ

Karma: anh chắc chắn, chắc chắn chúng ta sẽ gặp lại nhau... Nagisa của lòng anh...

17. Chương 17

(Chap này là chap thêm ngoài ý muốn nên ko soạn.... Tự bịa viết nên nhầm lẫn... Gomen Nasai mina-sama)

7 năm sau, kể từ khi Nagisa ra đi, Karma đã ko cười mà cứ buồn bã suốt ngày... cho đến hôm đó... chính cái hôm mà anh và Nagisa gặp nhau đầu tiên... chính là hôm đó...

Karma: tớ nên mua gì cho mẫu hậu đây???? Sugino cậu có thể gợi ý ko???

Sugino: tại sao lại là tớ???

Asano: vì em là con gái mà

Sugino: vậy qua nhà em mua đi, tới nhà em lựa cho...

Karma: ukm...

Sugino * nghĩ*: “ thật ra tớ mong cậu, Karma, tớ mong cậu... đừng bao h quên Nagisa... Nagisa Shiota của cậu...”

Tới nhà Sugino, Karma định đi vào thì...

RẦM...

Karma tông phải 1 người... đó chính là...

-chú có sao ko??? Cho cháu xin lỗi...

Karma: ko sao đâu... mà cháu có*ngược lên*... NAGISA...

Cậu bé: sao chú biết tên cháu??? Cháu là Nagisa Shiota!!!

(Giống vậy ^^)

Karma: cháu là Nagisa thật sao???

Nagisa: dạ phải ạ! Cháu tên Nagisa... còn chú???

Karma: chú là Karma Abakane....mà Nagisa này...

Nagisa: gì vậy chú????

Karma: chú mới 22t thôi... gọi bằng chú có già quá ko???

Nagisa: ơ? 22t à??? Em xin lỗi anh...

Karma: ko sao đâu, dù sao thì nhóc Nagisa cũng có biết đâu đúng ko???*cười*

Karma mỉm cười, 1 nụ cười dịu dàng mà chỉ khi ở bên Nagisa thì nó mới có, nó dần như đã bị phong ấn trong 7 năm qua... cuối cùng thì Nagisa đã sống lại và giải phong ấn cho nó... 1 phong ấn mà anh ko bao h biết... Nagisa nhìn nụ cười của anh, tìm Nagisa bỗng đập loạn xạ. “cảm giác quen thuộc này gì?” đó là suy nghĩ của Nagisa... thấy Nagisa bối rối, anh xoa đầu cậu, nói:

Karma: nhóc Nagisa đáng yêu quá...

Nagisa * đỏ mặt*: dạ... cảm ơn lời khen của anh

Karma * cười*: ukm! H cười lên nào

Nagisa * cười lại*: vâng! Anh Karma

Karma: nhóc Nagisa giỏi lắm...

Nói xong, anh ngược mặt lên trời, nghĩ

Karma * nghĩ*: “ định mệnh cho chúng ta gặp nhau, yêu nhau rồi rời xa nhau...nhưng nó đã cho chúng ta...”

Nghĩ tới đây, anh nhìn xuống cậu bé Nagisa, mỉm cười dịu dàng và nghĩ tiếp:

Karma* nghĩ*:... đã cho chúng ta gặp lại nhau lần nữa!!! Hãy mãi là của anh nhé, Nagisa-chan...”

The end...

Ồi khỏe quá... xong blog này rồi, h đã được thư giãn rồi. nếu có thêm ý tưởng gì mới thì chắc chắn mình sẽ viết ra cho các bạn có thể đọc nha... h các bạn hãy ném gỗ gấp 5 lần cho mình đi!!!! Ném xong rồi thì hẹn gặp lại lần sau nếu có ý tưởng mới... pppppppp và hẹn gặp lại (nếu có thể).

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hay-mai-la-cua-anh-nhe>